

Vaig compartir emissora, Ràdio 4, i programa amb "la Minobis" uns anys. Un temps fantàstic que recordo amb molt afecte.

No cal que digui res de la seva professionalitat i de la seva meravellosa veu: tots la coneixem i la reconeixem. D'ella vaig aprendre moltes coses, sobretot el seu amor per la ràdio, el seu sentit innat pel fet cultural i el seu entusiasme. Podia entrevistar una patum o una persona que demanava una oportunitat amb la meixa simpatia. Establia una complicitat immediata que ho facilitava tot.

Era una companya excel·lent que es feia estimar. Amiga fidel, en tot moment (i n'hi va haver de complicats) anava de cara amb tot i amb tothom, reivindicativa sempre, encara que això li provoqués conflictes. Defensava l'equip, i vull pensar que sempre li vam correspondre.

Generosa i autèntica, càlidament feminista, apassionada. Quan una cosa no anava com volíem, guanyava el seu sentit de l'humor. Tossuda també, però sempre amb raonaments i mai amb imposicions. Escoltava.

Ha deixat un gran buit. L'última vegada que la vaig veure vam quedar per dinar. Em va dir que s'havia de fer una operació rutinària. Ho vàrem deixar per a després. Ja no va poder ser. L'estranyo molt.

Rosa M. Puig Serra,